

(2000/C 303 E/055)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2446/99**af Roberta Angelilli (UEN) til Kommissionen**

(16. december 1999)

Om: Forbrugerbeskyttelse i Latium

Efter de seneste begivenheder i forskellige medlemsstater i forbindelse med forfalskede eller genetisk modificerede levnedsmidler er der også i Italien kommet en debat i gang om levnedsmiddelsikkerhed og-hygijne og dermed også om den kontrol, som myndighederne bør foreskrive for at beskytte borgernes sundhed.

I talrige direktiver, bl.a. direktiv 93/99/EØF⁽¹⁾, 86/96/COL (henstilling fra EFTA's tilsynsmyndighed) 90/220/EØF⁽²⁾, 89/397/EØF⁽³⁾ og 93/43/EØF⁽⁴⁾ er en række kriterier klart angivet, som denne kontrol bør være i overensstemmelse med. Ifølge disse kriterier skulle der udføres mellem 30 og 50 stikprøver pr. 10.000 indbyggere, dvs. i tilfælde af Rom og området omkring Rom ca. 15.000-20.000 prøver; desværre foretages der i Rom kun ca. 11 stikprøvekontroller om dagen, dvs. 4000 om året, hvilket ligger væsentligt under det i EU-direktiverne fastlagte tal. Selv efter den berøgtede skandale med dioxinforgiftede kyllinger har regionen Latium ikke foreskrevet noget seriøst program for levnedsmiddelkontrol og udsætter således forbrugerne for alvorlig fare.

Kan Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Findes der andre direktiver fra Kommissionen vedrørende ovennævnte emner?
2. Har Italien sørget for at omsætte de pågældende direktiver til lov?
3. Hvis ikke, hvilke foranstaltninger har Kommissionen da truffet eller agter den at træffe over for de kompetente italienske myndigheder og især over for regionalforvaltningen i Latium?
4. Mener Kommissionen ikke, at den i betragtning af den konstante sundhedsrisiko, som forbrugerne i Latium udsættes for, bør gribe direkte ind og foreskrive passende kontrolforanstaltninger?

⁽¹⁾ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(4. februar 2000)

I Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler og Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler er der krav om, at medlemsstaterne gennemfører kontrol med henblik på at sikre, at bestemmelserne i både den europæiske og den nationale lovgivning vedrørende levnedsmidler overholdes. Rådets direktiver omfatter de generelle principper for og krav til kontrollen af en bred vifte af lovgivning vedrørende levnedsmidler, herunder levnedsmiddelhygijne, forurenende stoffer, mærkning, tilsætningsstoffer, sødestoffer, aromaer og materialer, der kommer i berøring med fødevarer. De omfatter ikke bestemmelser om, hvor ofte der skal foretages kontrol og tages prøver, men snarere om det generelle princip, at fødevarer virksomheder skal kontrolleres med en hyppighed, der svarer til risikoen, og at der skal tages prøver, når det er nødvendigt for at støtte kontrolaktiviteterne. Selv om prøvetagning er et vigtigt bidrag til det øvrige kontrolarbejde, er det ikke fundamentet, da det kun giver begrænsede oplysninger.

Det grundliggende princip for kontrollovgivning er at sikre, at der gennemføres kontrol, hvor levnedsmidlerne produceres af fødevarer virksomhederne. Denne kontrol overvåges til gengæld af myndighederne ved hjælp af kontrolbesøg, tilsyn og, når det er nødvendigt, prøvetagning. Kontrol på produktionsstedet

giver et mere solidt grundlag for at sikre fødevarernes sikkerhed i forhold til at tage prøver af fødevarer på markedet, selv om medlemsstaterne opfordres til at tage prøver af fødevarer på markedet med henblik på overvågning og kontrol.

Ifølge artikel 14 i direktiv 89/397/EØF skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen resultaterne af deres kontrolaktiviteter, herunder oplysninger om antallet af gennemførte kontrolbesøg, antallet af konstaterede overtrædelser og en oversigt over de prøver, der er blevet taget af visse typer af levnedsmidler. De italienske myndigheder har forelagt deres kontrolstatistik ifølge denne bestemmelse, og denne viser, at de italienske kontrolmyndigheder følger de principper, som kontroldirektiverne indeholder bestemmelser om. Statistikken viser ikke oplysningerne for hver region i hver enkelt medlemsstat.

Hvert år siden 1993 har Kommissionen anbefalet medlemsstaterne, at visse former for levnedsmiddelkontrol gennemføres i hele Fællesskabet med henblik på at behandle et særligt spørgsmål. I nogle tilfælde betyder dette, at der tages prøver af og analyseres levnedsmidler, og faktisk afspejler henstilling 86/96/KOL af 10. juli 1996 implementeringen af det koordinerede program for 1996 i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). I år 2000 vil man i programmet fokusere på den kontrol, som gennemføres i forbindelse med bulktransport af levnedsmidler, anvendelsen af levnedsmiddelsikkerhedssystemer i visse typer af fødevarer og nøjagtigheden af mærkningens ernæringsmæssige oplysninger. I lighed med alle de foregående år har Kommissionen ikke fremsat anbefalinger vedrørende omfanget og antallet af prøver, der skal tages, eller antallet af fødevarer, som skal omfattes af programmet.

I forbindelse med de obligatoriske overvågningsplaner for restkoncentrationer foretages der også prøvetagning i medlemsstaterne inden for rammerne af Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf.⁽¹⁾ Disse planer omfatter overvågning af forekomsten af polychlorbiphenyler (PCB) og andre stoffer, som er farlige for miljøet som f.eks. dioxin. Italien levede op til direktivet ved at forelægge resultaterne fra 1998 og den foreslåede plan for 1999.

Ud over de statistiske oplysninger om kontrol, som medlemsstaterne forelægger, fører Kommissionen tilsyn med medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 5 i direktiv 93/99/EØF og i overensstemmelse med bestemmelserne i andre direktiver vedrørende fremstilling af levnedsmidler af animalsk oprindelse. Dette arbejde varetages af Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor.

Artikel 4 i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer⁽²⁾ bestemmer, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder tilrettelægger inspektions- og kontrolforanstaltninger, som er hensigtsmæssige med henblik på at sikre overholdelse af direktivet. Dette kan omfatte prøvetagning og kontrol med henblik på at fastslå, hvorvidt en genetisk modificeret organisme (GMO) er blevet godkendt. Medens dette vedrører udsætning af GMO i forsøgsøjemed og med henblik på markedsføring, omfatter det ikke kontrol og prøver af GMO i levnedsmidler.

Kommissionen er bekendt med, at der generelt set er krav om forbedringer med hensyn til den ensartethed, hvormed kontrollen gennemføres af medlemsstaterne. Den europæiske kontrollovgivning skal moderniseres, hvis man skal udnytte de nye kontrolteknikker og de erfaringer, man har fra de seneste forskrækkelser vedrørende fødevarsikkerhed i forbindelse med bovin spongiform encephalopati (BSE) og dioxin. I den forbindelse findes der i Kommissionens hvidbog om fødevarsikkerhed⁽³⁾ anbefalinger vedrørende forbedringer af kontrollovgivningen med henblik på at sikre, at den er tilstrækkelig på alle plan i produktionskæden fra landbrugsbedrift til forbruger, herunder også nye bestemmelser vedrørende kontrol af foderstoffer. Kommissionen øgede også opmærksomheden på Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontors overvågning af de myndigheder, som er ansvarlige for fødevarerkontrollen i medlemsstaterne.

Oplysninger om kontrollen i medlemsstaterne kan findes på følgende websted: <http://europa.eu.int/comm/dg24/health>

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996.

⁽²⁾ EFT L 117 af 8.5.1990.

⁽³⁾ KOM(1999) 719 endelig udg.